

Arrest

nr. 58 016 van 17 maart 2011
in de zaak RvV XI/IV

In zake: X- X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Xen X die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 december 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. HENDRICKX en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van eerste verzoekende partij, de heer K.G., als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U verklaart omwille van de volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten.

Sinds oktober 2007 was u voorstander van Levon Ter-Petrossian (een oppositieleider van de politieke partij HHSh) en hielp u de oppositie door mensen met uw autobus naar betogingen te vervoeren. Dit deed u tot en met 1 maart 2008. Op 12 of 13 juni 2008 vond bij u thuis een huiszoeking plaats, uitgevoerd door 2 politieagenten en 2 personen van de nationale veiligheid, de KGB. Hierbij werden dvd's gevonden in verband met manifestaties en Levon Ter-Petrossian. Vervolgens werd u meegenomen naar het gebouw van defensie in Echmiatsin waar u 2 dagen werd vastgehouden en geslagen omwille van uw politieke sympathieën. Na de huiszoeking werd uw zwangere vrouw, A.(...) K.(...), voor 1 week opgenomen in een ziekenhuis. Hierna heeft u uw vrouw, uw dochter en

uw moeder naar een huurwoning in Goris gebracht. Begin juli 2008 werd u door 2 politiemannen in opdracht van H.(...) G.(...), een politiechef, van het station meegenomen naar het politiebureau van Echmiatsin, waar H.(...) G.(...) 500 US dollar van u wou. U weigerde dit bedrag te betalen en werd geslagen. Diezelfde avond werd u vrijgelaten. Via de politie van Goris werd uw vrouw van uw arrestatie op de hoogte gebracht en door stress heeft uw vrouw op 11 of 12 juli 2008 een miskraam gekregen. Uw vrouw heeft tot 20-25 juli 2008 in Goris verbleven en is daarna terug naar huis gegaan. Begin mei 2010 wou u een taxiservice openen en kreeg u problemen met een chauffeur die zijn uurregeling niet had gevolgd en met ene Manvel, een directeur van een of andere firma en lid van de overheid. Ze wilden dat u uw wagens aan hen gaf. Hierbij werd u door de chauffeur en Manvel gewezen op het feit dat u de oppositie geholpen heeft en op het feit dat u een besnijdenis heeft ondergaan. Ze verklaarden dat een besnijdenis geen Armeense gewoonte is, dat enkel Turken zulke dingen doen en bedreigden het leven van uw ongebooren kind. Na 15 juni 2010 werden uw vrouw en uw dochter bijna aangereden. Diezelfde avond werd u opgebeld en zei men dat dit de laatste waarschuwing was. Diezelfde dag nog heeft u bij de politie van Echmiatsin klacht neergelegd. De volgende dag werd u door 2 politieagenten van Echmiatsin meegenomen naar het politiebureau waar u beschuldigd werd een klacht te hebben neergelegd zonder grondige reden en werd u geslagen. Ook werd er uw paspoort achtergehouden. Na een paar uur werd u vrijgelaten. Diezelfde dag nog bent u met uw vrouw en dochter naar uw schoonouders vertrokken naar Mughan, een dorp van Echmiatsin, waar jullie verbleven tot jullie op 28 of 29 juni 2010 vanuit de internationale luchthaven van Zvartnots in Erevan uit Armenië vertrokken met het vliegtuig en een passeur. U verbleef een week op een onbekende plaats vooraleer u op 7 juli 2010 uw asielaanvraag indiende bij de bevoegde Belgische asielinstanties.

In totaal werd u 5-6 keer meegenomen door de politie. U verklaart bovengenoemde problemen gekregen te hebben omwille van uw activiteiten betreffende politieke manifestaties en omwille van het feit dat u niet hun mensen geholpen heeft. U vreest iedereen van de overheid. Ongeveer een maand na uw komst naar België heeft u gehoord dat de politie 1 à 2 keer naar u heeft gevraagd.

U bent in het bezit van een kopie van uw rijbewijs, uw huwelijksakte, uw geboorteakte, uw militair boekje, uw toelating om met de bus te rijden, een kopie van het certificaat van immatriculatie voor de bus, uw rijbewijs voor de luchthaven, uw diploma, uw arbeidsboekje, het diploma van uw vrouw, de geboorteakte van uw vrouw en dochter M.(...) en 2 medische attesten van uw vrouw.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 14 & 17 & 21) dat u in 2010 in Armenië werd geviseerd door de autoriteiten en derden omwille van uw politieke activiteiten en sympathieën voor de oppositie. U verklaart ook (CGVS p. 2 & 14 & 17-19) dat u toen door deze derden werd geviseerd omdat u in 2009 een besnijdenis onderging, dat dit tegen de Armeense gewoontes is, dat u hierdoor beschouwd werd een 'Turk' te zijn en beschuldigd werd moslingewoontes er op na te houden.

Wat betreft de door u aangehaalde politieke problemen moet worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden die u ondervond in 2010 (zie CGVS p. 14 & 17-20: afpersing, bijna aanrijding van uw vrouw en dochter, mishandeling op het politiebureau) in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 en uw politieke sympathieën voor Levon Ter-Petrossian, niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Immers, de kopie van uw rijbewijs, uw huwelijksakte, uw geboorteakte, uw militair boekje, uw toelating om met de bus te rijden, een kopie van het certificaat van immatriculatie voor de bus, uw rijbewijs voor de luchthaven, uw diploma, uw arbeidsboekje, het diploma van uw vrouw en de geboorteakte van uw

vrouw en dochter bevatten louter persoonsgegevens van u en uw gezin en gegevens betreffende uw scholing, werk en rijvaardigheden, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. De 2 medische attesten van uw vrouw bevestigen dat ze in 2008 een problematische zwangerschap kende en dat ze door stress een miskraam heeft gekregen (CGVS, p. 8 & vertaling document). Echter, deze medische attesten bevatten geen informatie betreffende de oorzaak van de stress die de miskraam veroorzaakt heeft en de door u verklaarde problemen, en kan aldus deze conclusie niet wijzigen.

Wat betreft uw verklaring dat u begin mei 2010 door derden, met name een chauffeur en ene Manvel, beledigd en bedreigd werd omwille van uw besnijdenis een 'Turk' / moslim te zijn (CGVS, p. 17-19) dient het volgende te worden opgemerkt. Vooreerst verklaart u zelf (CGVS p. 19) dat u deze medische ingreep onderging op aanraden van uw dokter en dat er geen religieuze of andere overtuiging een rol speelde. Het feit dat deze besnijdenis u werd aangeraden door uw dokter wijst er ook op dat er op een dergelijke ingreep in Armenië geen zo'n taboe berust zoals u beweert. Verder is uw verklaring (CGVS p. 2) dat een dergelijke ingreep niet aanvaard wordt in Armenië een blote bewering die u op geen enkele wijze kan staven met overtuigingsstukken. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat noch 'Turken' (Azerische origine) noch moslims die vandaag in Armenië leven er van overheidswege of door derden omwille van etnische / religieuze motieven worden vervolgd in de zin van de Vluchtelingenconventie. Overwegende dat u van Armeense origine bent, Armeens spreekt, een Apostolische Christen bent, en tot aan uw vlucht in Armenië heeft gewoond, is het niet geloofwaardig dat u omwille van het loutere feit dat u besneden bent dergelijke problemen zou hebben gekend. Ook dient erop gewezen te worden dat u heeft nagelaten te melden in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in Armenië ten gevolge van uw besnijdenis aanzien werd als een 'Turk' / moslim en hierdoor geïdoleerd werd. Van een asielzoeker mag nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw en volledig relaas uiteen te zetten. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Belgische asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Het door u aangehaalde argument van schaamte (CGVS p. 2) kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen als verschoningsgrond voor het niet volledig vertellen van het relaas in hoofde van iemand die vreest voor zijn leven en veiligheid. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten slotte dient ook opgemerkt te worden dat u uw vluchtroute niet aannemelijk heeft kunnen maken. U verklaart immers niet te weten met welke reisdocumenten van Armenië naar België te hebben gereisd (CGVS, p. 9). U verklaart eveneens geen afspraken gemaakt te hebben met de passeur in geval van controle (CGVS, p. 12). Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u geen informatie kon geven over de voor u gebruikte reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet op de hoogte bent van de gebruikte reisdocumenten niet geloofwaardig.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. U toont tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van tweede verzoekende partij, mevrouw K. A., als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger te zijn en van Armeense origine te zijn. Op 29 juni 2010 heeft u uw land van herkomst verlaten en op 7 juli 2010 heeft u in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op de vluchtmotieven die door uw echtgenoot, G.(...) K.(...) (O.V. 6.653.262) werden aangehaald.

B. Motivering

U verklaart dat alle redenen voor uw asielaanvraag gelinkt zijn aan de aangehaalde problemen door uw echtgenoot, G.(...) K.(...) (O.V. 6.653.262), (CGVS, p. 10). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot, G.(...) K.(...) (O.V. 6.653.262) de beslissing is genomen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen voeren, in wat zich voordoet als een enig middel, de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Zij stellen dat uit geen enkel vaststaand feit besloten kan worden dat eerste verzoekende partij bij zijn terugkeer naar Armenië niet vervolgd zal worden door de autoriteiten omwille van zijn politieke activiteiten en sympathieën voor de oppositie. Bovendien stellen zij dat de politieke activiteiten van eerste verzoekende partij noch diens sympathieën voor de oppositie betwist worden door de commissaris-generaal en benadrukken dat er dan ook geen enkele reden is om aan te kunnen nemen dat zij, in geval van terugkeer naar hun land van herkomst, niet vervolgd zullen worden door de autoriteiten. Verzoekende partijen verwijten de commissaris-generaal een eerder subjectieve interpretatie te hebben gemaakt van hun asielrelaas, waardoor er nog twijfel kan bestaan over hun vrees te zullen worden vervolgd. Verzoekende partijen wijzen erop dat het asielrelaas coherent is, dat er geen enkele tegenstrijdigheid kan worden opgemerkt en dat zij alle stukken die zij bezitten en die minstens een begin van bewijs uitmaken, hebben neergelegd. Eerste verzoekende partij wijt zijn onwetendheid met betrekking tot de reisweg aan het feit dat de "passeur" zich met alles bezighield zodat hij zich niets moest aantrekken.

2.2.1. Verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er in hun hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij een gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat hun vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoekende partijen moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hen aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met het voorgehouden profiel van eerste verzoekende partij geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 19, Landeninformatie, Cedoca subject related briefing van 14 oktober 2010: "*Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008*") waaruit blijkt dat de meeste personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 en de nasleep ervan werden veroordeeld door een belangrijke amnestieregeling in juni 2009 werden vrijgelaten. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met het door eerste verzoekende partij voorgehouden profiel, i.e. betrokken bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van maart 2008, alsook hun familieleden, niets meer te vrezen hebben sedert maart 2009 omwille van deze betrokkenheid en geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeerden, gezien de personen die in deze context gearresteerd moesten worden al eerder werden gearresteerd. Ook konden personen met bovenstaand profiel probleemloos naar Armenië terugkeren, daar ze geen enkel risico meer lopen. Verzoekende partijen weerleggen voormelde informatie, die door hen gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft niet. De commissaris-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon op basis van deze gegevens terecht oordelen dat de door eerste verzoekende partij omschreven moeilijkheden omwille van zijn betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 in Armenië niet aannemelijk zijn. Met een louter semantische uiteenzetting omtrent de woorden “niet aannemelijk” brengen verzoekende partijen geen indicatie bij waaruit zou blijken dat deze informatie niet correct zou zijn, noch dat zij gezocht worden in hun land van herkomst, waardoor de Raad de desbetreffende motieven van de bestreden beslissing beaamt en overneemt.

2.2.2. De Raad stelt daarnaast vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen aanbrengen tegen de terecht vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet geloofwaardig is dat eerste verzoekende partij problemen zou hebben gekend omwille van zijn besnijdenis. Door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd vastgesteld dat eerste verzoekende partij naliel om op de Dienst Vreemdelingenzaken melding van deze problemen te maken, wat wijst op de ongeloofwaardigheid ervan. Er kan van een asielzoeker immers worden verwacht dat deze voor de diverse asielinstanties en van bij aanvang van de asielprocedure coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. *In casu* werd evenzeer vastgesteld dat de besnijdenis aangeraden werd door een arts hetgeen erop wijst dat er op een dergelijke ingreep geen taboe rust, dat er geen enkele religieuze of andere overtuiging aan de oorsprong ervan ligt en dat eerste verzoekende partij zijn blote bewering dat er in Armenië een taboe op rust niet staft. Ook werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vastgesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat “Turken” (Azerische origine) noch moslims die thans in Armenië leven er van overheidswege of door derden omwille van etnische/religieuze overwegingen in vluchtelingenrechtelijke zin worden vervolgd. Voor zover de *algemene* door verzoekende partijen in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie - met name dat het asielrelaas coherent is, dat er geen enkele tegenstrijdigheid kan worden opgemerkt en dat zij alle stukken die zij bezitten en die minstens een begin van bewijs uitmaken, hebben neergelegd - tegen voorgaande vaststellingen als verweer wordt ingebracht, moet worden geoordeeld dat deze niet bij machte is om voormelde *concrete* motieven te doen wankelen. Deze motieven worden door de Raad dan ook gehandhaafd.

2.2.3. Met betrekking tot de reisweg dient te worden opgemerkt dat de motieven desbetreffend samen met de overige motieven van de bestreden beslissing dienen gelezen te worden. Het betoog dat de “passeur” zich met alles bezighield zodat eerste verzoekende partij zich niets moest aantrekken, is in het licht van de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier volstrekt ontoereikend om verzoekers algehele onwetendheid omtrent de gebruikte reisdocumenten te verschonen. De desbetreffende vaststellingen in de bestreden beslissing zijn terecht en vinden steun in het administratief dossier, zodat zij door de Raad worden overgenomen.

2.2.4. Ook inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rust de bewijslast op verzoekende partijen. In het licht van de hierboven beschreven actuele situatie in Armenië en de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de problemen ingevolge de besnijdenis van eerste verzoekende partij, tonen verzoekende partijen niet aan waarom zij een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Het enig middel is ongegrond.

2.3. Verzoekende partijen kunnen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komen niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER